

Vore Kvinder har i aarevis havt Stemmeret og stemt om mange af de Spørgsmaal, som nu staar paa Dagsordenen paa Conferencen; vi hjalp til at vælge de Mænd, som skulde frembære Spørgsmaalene til den kejserlige Regerings Overvejelse. Kvinderne i Storbritannien har ikke det mindste Atom af Repræsentation i Conferencen, og vi beder Dem se, hvilke Spørgsmaal der er sat til Forhandling.

1) Hvad skal der gøres ved nødlidende Kvinder og deres Børn?

2) Emigration til oversøiske Besiddelser.

3) Fordoblet Indkomstskat.

4) Forsvaret.

5) Ensartethed i Lovgivningen angaaende Indfødsret, Emigration o. s. v.

Hvert af disse Emner er af den mest vidtrækkende Betydning for Kvinderne i hele Kejserriget, men de engelske Kvinders Standpunkt hertil kan ingen Talsmand finde paa Conferencen. Vore Repræsentanter kan bevidne, at de kvindelige Vælgere i Australien og Ny Zeeland har talt med Vægt baade om de sociale, industrielle og fælleds Spørgsmaal, som er blevne behandlet paa Conferencen, og deres Kollegaer vil sikkert erkende, at engelske Kvinder er ligesaa fuldt berettigede til at udtrykke deres Meninger om de omtalte Emner som Kvinderne i Australien og Ny Zeeland. Vore Kvinder finder sig ikke repræsenterede paa Conferencen paa Grund af deres større Fordringer paa Borgerskab. De er repræsenterede, fordi det er lettere at overvinde de stemmeretsfjendtlige Magtfaktorer: Uvidenhed, Overlevering og Fordomme i et ungt Land, som ikke er lagt i Lænker.

Der er to Spørgsmaal, som Australske og Ny Zeelandske Kvinder ønsker, at Conferencen skal fæste sin Opmærksomhed ved. Det er 1) Indfødsret og 2) Tabet af deres politiske Stilling ved at komme til at bo i England. Den australske Indfødsrets Lov af 1903 efter at Kvinderne var frigjorte, gør ingen Forskel mellem Mænd og Kvinder; den kejserlige Indfødsrets Lov og det nye Udkast til en Lov for Indfødsret gør denne Forskel. En gift Kvinde tager under den kejserlige Lov sin Ægtefælles Nationalitet. Om en Kvinde fra Storbritannien ægter en Udlænding, bliver hun en Udlænding i sit eget Land. Om en udenlandsk Kvinde ægter en Englænder, bliver hun engelsk Undersaat. En engelsk Kvinde, som har ægtet en Udlænding, hører ikke ved hans Død op med at være Udlænding, og en fraskilt Hustru er i samme Tilfælde som Enken. En gift Kvinde har selv ingen Nationalitet. Hun afspejler kun sin Ægtefælles Nationalitet. Det foreslaas at faa et almindeligt System af Ensartethed med Hensyn til Indfødsret, men det foreslaas ogsaa, at den nye Lov ikke

skal paavirke nogen Lov for Indfødsret i en britisk Besiddelse, der kun virker indenfor Grænserne af den Besiddelse. Da nu den australske Fællesregerings Indfødsrets Lov er ens for Mand og Kvinde, maa man ikke tro, at engelske Kvinder skulde blive tilfredse med, at den Kejserlige Lov vil stille gifte Kvinder i en saa ussel og ydmygende Stilling.

Ogsaa forlanger den politiske Status af australske og Ny Zeelandske Kvinder, som kommer til at residere i England, en øjeblikkelig Overvejelse. Vi er under ensartede politiske Vilkaar med Mænd i vore respektive Lande. Lad os sætte, at en australsk eller Ny Zeelandsk Mand kommer til at blive bosat i England: han kan blive Vælger her, han beholder sin politiske Status. En australsk eller Ny Zeelandsk Kvinde kan ikke under noget Vilkaar blive engelsk Borger. Hun taber sin politiske Status. Hun bliver endog i politisk Henseende lavere stillet end en Forbryder, en Afsindig eller et Dregebarn. Forbryderen kan genvinde sin Frihed og sin Stemmeret; den Afsindige kan stemme, om han kan bevise, at han er tilstrækkelig *compos mentis* til at skelne mellem Candidaterne; Dregebarnet kan vokse og blive Vælger; men en australsk Kvinde kan aldrig vinde politisk Frihed; hun kan aldrig bevise sig selv at være tilstrækkelig *compos mentis* til at skelne mellem Candidaterne; hun kan aldrig vokse til Borgerskab. Dette Brændemærke, hvormed den engelske Lov har stempet australske Kvinder, maa fjernes, og den bedste Maade at fjerne det er ved at frigøre de engelske Kvinder. Da skal australske Kvinder som har de samme Kvalifikationer, der kvalificerer en engelsk Kvinde til at blive Borger, faa Rettighed til Borgerskab i dette Land. Denne Rettighed maa vindes og skal blive vundet i 1911.

Vida Goldstein.

Kvindestemmeretsbevægelsens Udsending Carrie Chapman Catt.

»Jeg har stor Tiltro til nye Lande, men Kvinderne maa være med i Arbejdet med at opbygge dem. Derfor er det jeg drager til Sydafrika. Jeg vil rimeligvis ikke finde Kvinderne rede til at deltage i en Stemmeretskampagne, men jeg vilde gerne vække en guddommelig Utillfredshed blandt dem og vise dem, hvorledes Kvinderne under lignende Omstændigheder i de Vestlige Stater i mit Land gennemfører deres Ønsker og vækker større Ansvarsfølelse hos Mændene.

Jeg rejser i Morgen.

Det var en Opmuntring, en Glæde og en

Ære at høre af Mrs. Chapman Catt selv, — hvis Navn holdes saa højt i Ære overalt, hvor Kvindebevægelsen har rørt sig, og som netop har sluttet sit glimrende Præsidentskab for den store Stockholms-Kongres — noget om hendes foreløbige Planer for hendes store Rejse, da hun i Fredags besøgte Stemmeretskontoret. Mrs. Catt taler med den Klogskab, som kun en lang Erfaring paa Stemmeretsarbejdets Omraade i Amerika kan give, thi dette store Land frembyder paa Grund af dets vældige Udstrækning de mest forskellige Betingelser.

»Hvilket Arbejde mener De særlig, at Kvinderne i de nye Lande bør paatage sig?«

»De maa indrømme, at Mændene alle, paa en eller anden Maade, er optagne af Forretninger, hvad enten disse bestaar i Minedrift, Anlæg af Jernveje eller andet. De giver kun liden Agt paa saadanne Spørgsmaal som Opdragelse eller Oprettelse af Institutioner, paa hvilke Samfundets fremtidige Velfærd maa baseres. I hvert nyt Land, enten det er civiliseret eller kun halveiviliseret, er der intelligente Kvinder. Som Regel har de Tiden til deres Raadighed og indser i hvert Fald klarere end Mændene Nødvendigheden af det voxende Krav paa kommunale Arbejder. Disse Kvinder maa anvendes, de maa faa en virkelig og indgribende Indflydelse. Og det er det Arbejde, de kan gøre. Sydafrika burde følge nogle af vore Staters Eksempel og give Kvinderne Stemmeret, medens »Landet er i sin Vorden«.

»Har De ikke erfaret, at Kvinders Indflydelse fremmer Retskaffenheden?« »Absolut«. I enhver ny Udviklings Spor følger mange Onder: Drik, Spil, Prostitution. Det er Kvindens Indflydelse, som ikke alene kan mindske men endogsaa hindre disse Onder. Jeg skal blot anføre et Eksempel paa, hvad der hændte i en lille By i Idaho. Kvinderne havde faaet kommunal Stemmeret, men havde ikke haft Lejlighed til at benytte den. Byraadet foreslog at afskaffe Beværterbevillingen og lukke Spillehusene. Der rejste sig en stærk Modstand fra Mændenes Side, som erklærede, at Byen vilde blive fuldstændig kommercielt ruineret, thi Landmændene vilde slutte deres Forretninger andre Steder, naar de ikke kunde ty ind i Skænkestuer og Spillehuse. Saa tog Kvinderne Affære; de indsendte en Ansøgning. Og nu skete der det, at Mændene stod sammen paa den ene Side, imod Kvinderne paa den anden. Mændene bad om at maatte beholde Bevillingen; Kvinderne: »vi undertegnede Vælgere«, forlangte, at den skulde ophæves. Og Kvinderne sejrede.

»Vil De fortælle den Historie i Sydafrika?«

»Rimeligvis, og mange lignende. Jeg vil opfordre Mændene til at være retfærdige mod Kvinderne og give dem Ret og Magt til at